

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – II. ÉVFOLYAM – 23. SZÁM, 2009. JÚN. 7.

Kedves Testvéreim!

Szeretném röviden összefoglalni a felolvasott Ige előzményeit. Jézus egyik tanítványa látja és hallja, amikor Jézus imádkozik. Azt ugyan nem tudjuk meg az Igéből, hogy milyen alkalommal történik Jézusnak ez az Atyával való beszélgetése, de annyi bizonyos, hogy

„Én is azt mondom nektek: kérjétek, és adatik, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyitattik nektek. Mert mindaz, aki kér, kap; aki keres, talál és aki zörget, annak megnyitattik.

Melyik apa az közületek, aki fiának kígyót ad, amikor az halat kér tőle, vagy amikor tojást kér, skorpiót ad neki? Ha tehát ti gonosz létekre tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok Szentlelket azoknak, akik kérik tőle?”

Lk 11,9-13

valami különleges, nem mindennapos történik ebben az imádságban. Jézus imádsága vonzó, megkapó, másokat is imádságra indító. Ne értsük félre, Jézus nem az embereknek imádkozik, nem az a célja, hogy imájával másokat is imára indítson. Hiszen ebben az esetben az Atyával való beszélgetése eszközzé silányulna, hiteltele né válna. Éppen az ellenkezője történik. Az Atyával való személyes közössége kisugárzik és másokat is ennek keresésére, gyakorlására indít. Tanítványa, aki bizonyosan maga is imádkozó ember volt, felismeri saját alkalmatlanságát. Imája vagy erőtelen, vagy személytelen, vagy hit nélkül hangzik, vagy formális. Szívében megszületik a vágy: „Uram, taníts minket imádkozni.” Jézus pedig elmondja a

tanítványoknak azt a mintaimát, amit a Hegyi beszédben is olvashatunk, és mi is minden istentiszteleten elmondunk, a Mi Atyánk-ot.

Ezzel azonban Jézus nem fejezi be a tanítást, hanem egy példázattal folytatja: Egy ember éjfélkor, amikor már az egész család alszik, felzörgeti a barátját,

hogy adjon neki kölcsön három kenyeret, mert egy barátja, aki hosszú utat tett meg, éppen betért hozzá, és nem tudja mivel jóllakatni. A felzörgetett barát nem fogja belülről azt válaszolni, hogy „ne zaklass engem, az ajtó már be van zárva, és velem együtt gyermekeim is ágyban vannak” (akkoriban sokszor egy ágyban aludt az egész család, és nem tudott úgy felkelni a családfő, hogy azzal fel ne ébressze az egész családot). Nem fogja azt mondani, hogy „nem kelhetek fel, hogy adjak neked!” (7. v.), hanem – mondja Jézus: „ha nem is kelne fel, és nem is adna neki azért, mert barátja, tollakodása miatt fel fog kelni, és megadja neki, amire szüksége van.” (8. v.)

Itt kapcsolja Jézus ehhez a példázathoz alapigénk három biztatását: kérjétek, és

adatik, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyittatik nektek. Mert mindaz, aki kér, kap; aki keres, talál; és aki zörget, annak megnyittatik. (9-10. v.) Miért kell erre ilyen nyomatékkel felhívnia Jézusnak a figyelmünket? Azért Testvéreim, mert gyakran úgy imádkozunk, mintha a példázatbeli emberünk elment volna a barátjához, halkan megkocogtatta volna az ajtaját, de csak úgy, nehogy felébredjen valaki, majd hazatérve széttárta volna a karját a vendége előtt: Sajnos nem tudtam bejutni.

Nem mindegy Testvéreim, hogy hogyan imádkozunk! Nem mindegy, hogy mit kérünk. Ha a példázatbeli baráthoz nem érkezik senki azon az éjszakán, hanem egyszerűen csak megéhezik és ezért indul el barátjához, rosszul teszi. Akkor nincs oka arra, hogy tolakodásával felébressze a másikat. Az sem mindegy, hogy hogyan, milyen intenzitással keressük Istent. Nem mindegy, hogy milyen erősen zörgetünk a bűnbocsánat ajtaján. És nemcsak az a fontos, hogy mit imádkozunk, mi az elmondott imánk tartalma – Jézus itt a Mi Atyánkkal mintaimát mond a számunkra –, hanem az is fontos, hogy hogyan imádkozunk. Hogy van-e bennünk kitartás, elszántság és állhatatosság az imádságban is? A kérdés még összekapcsolódik bennünk az imádsággal, de a keresés és zörgetés képei kevésbé. Pedig éppen ezek fejezik ki azt a kitartást és elszántságot, amire Jézus bátorít. Az őszintén, Isten iránti hittel és bizalommal elmondott ima gyümölcsöt terem: „*kérjetelek, és adatik, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyittatik nektek.*”

Ehhez a ígérethez kapcsolódik egy másik példázat (képes beszéd) is. „*Melyik apa az közületek, aki fiának kígyót ad, amikor az halat kér tőle, vagy amikor tojást kér, skorpiót ad neki?*” (11-12. v.) Miért sorol fel Jézus ennyi példát? Azért, mert sokszor az ember Istentől még annyi jót sem tételez fel, mint más földi emberről. Ha egy imádkozó kér valamit Istentől, és valami baj éri, vajon nem mondja-e, hogy engem a Jóisten nem szeret? Én kenyeret kértem, és Isten követ adott helyette. Az ember milyen könnyen bizalmatlan az Istennel szemben! Milyen könnyen feltételezi Róla, hogy a mi esdeklő imádságunkat megcsúfolja, és ahelyett, hogy segítene, ahelyett, hogy meghallgatna vagy ajándékozna nekünk valamit, meg fog büntetni, valami rosszat, vagy valami próbát bocsát ránk. Félelmetes, hogy mi mennyire nem tudjuk Istent annak gondolni és annak tekinteni, aki Ő valójában. Jézus ekkor azt mondja: Szerintetek van olyan szülő, akihez ha odamegy a gyereke és kér tőle valamit, ami jó dolog vagy szüksége van rá, megcsúfolja a szülő azzal, hogy ahelyett valami gonoszt bocsát rá? Vagy meg tudja állni, hogy amikor azt kéri, akkor őt közömbösen hagyja? Annyi rossz, gonosz és önző dolog van az emberben, mégis a gyerekéhez jó tud lenni, mennyivel inkább ad a mennyei Atya jókat azoknak, akik kérnek Tőle. Mennyire nem gondolunk bele abba a megszólításba, amivel a Jézustól tanult imában megszólítjuk az Atyát!

Elhangzik az is, hogy az Atyának melyik a legnagyobb, a legértékesebb adománya: a Szentlélek. A Maga Lelkéből

ad nekünk. Bennünk lakozik. Velünk marad. Bennünket belülről inspirál és segít. Hány ember kér Istentől Szentlelket? Mi mikor kértük Istentől, hogy adja nekünk az Ő Szentlelkét? Jézus biztat minket arra, hogy erősen és kitartóan zörgessünk Istennél a mi imádságunkkal, és merjük elkérni az Ő legnagyobb, legszentebb ajándékát is, a Szentlelket. Mi az, ami miatt ilyen nagy szüksége van az embernek a Szentlélekre, mit cselekszik Isten Lelke? A Szentlélek az, aki megvilágosít, aki által Isten valóságos lesz az életünkben, aki Jézus Krisztus életét, váltságahalálát és feltámadását aktualizálja bennünk. A Lélek az, aki megelevenít, aki a halálból az életre hív, aki újjászüli, aki újat kezd bennünk mindannak alapján, amit Jézus elvégzett. A Lélek ébreszt hitet a szívünkben, Ő láttatja meg minden tisztátalanságunkat, bálványimádásunkat, és azt, hogy gyalázatot hoztunk Isten nevére. De szintén Ő az, aki felébreszt bennünket Isten bocsánatának elfogadására, aki által megfürdünk Isten szeretetében, akinek erejével követjük Jézust. Amikor tehát a Szentlélek kiárad, új élet fakad. Ezért könyörögjete a Szentlélekért, mondja Jézus.

Azonban hajlamosak vagyunk arra, hogy a Szentléleknek ezt a megvilágosító, megújító munkáját pusztán személyes és lelki értelemben kívánjuk. Arra várunk csupán, hogy a Szentlélek megújítson minket személy szerint, hogy az imaéletünk felfrissüljön, hogy Istennel való kapcsolatunk olyan legyen, mint régebben, hogy lelkesedés töltsse be a szívünket. A kép így azonban nem tel-

jes. Hiszen Jézus, amikor arra buzdít, hogy könyörögjünk Szentlélekért, Isten egész népét, az egész társadalmat szem előtt tartja. Nem csak nekünk magunknak van szükségünk Isten megelevenítő, örömmel, belső békességgel eltöltő, megbékéltető erejére, hanem a szűkebb és tágabb környezetünknek is. Ha Isten Szentlelke vezérelné az embereket a szavaikban, a cselekedeteikben, akkor áldás fakadna mindenütt. Akkor elmúlnának a fölösleges, az embert megbetegítő félelmek, aggodalmak, fájdalom, helyettük az ember megvigasztalódna, belső öröme és biztonságra találna. Nem lenne annyi a boldogulást könyökölve, mást becsapva elérni akaró ember, mert világossá válna, hogy nem a megvehető dolgok jelentenek értéket, hanem a megvehetetlenek. Isten Önmagát adta nekünk az Ő Egyszülött Fiában, és bennünk lakozó Szentlelke által naponként erősíti, megpecsételi a mi Istennel való kapcsolatunkat, igazi szeretetközössé változtatja azt. Akiben ott van Isten Szentlelke, az meglátja azt, hogy Isten rajta, az emberen keresztül hogyan működik. Hogy megragad és küld minket, szánkba adja a mondatokat, munkába állít, kézen fog és vezet minket, erőt ad a mondatoknak és a cselekedeteknek. És a Lélek nyomában új élet és új nép terem, akik magukban hordozzák Istent. Legyünk hát bátrak és kitartóak az imádkozásban, hogy a Szentlelket és annak áldásait Isten nekünk is ideajándékozza, és bennünk naponta megújítsa.

Ámen.

(Elhangzott 2009. május 31-én)

a május 22–23-ai
debreceni hétvégéről
– Vass Ildikó –

– 2. rész –

Visszatérve az **egyesítő menethez**, az útvonalát egy vetített szimbolikus körút alkotta **Debrecen belvárosában**, amely a **Kárpát-medence mesterségesen levalasztott egyházrészeit járta körbe**, és így kötötte össze – állomáshelyről állomáshelyre haladva – az elszakított gyülekezeteket. Az egyes állomáspon-
tokat (*Kárpátalja, Felvidék, Délvidék, Erdély és Partium*) haranglábak szimbolizálták, ahol az adott részegyház vezetői és képviselői fogadták az érkezőket. Majd a találkozás után együtt mentek tovább, végül egy kört téve visszaérkeztek a Nagytemplom elé.

Mi, az énekkar tagjai, a menet végeztével kaptunk egy fél órás szünetet, ki kávét inni rohant el, ki a református könyvesboltba indult körülnézni, vagy éppen beszerezni az *Öreg néne őzikéjét*. Úgy tűnt azonban, hogy Debrecenben hiánycikk ez a könyv, mert az üzletben nem volt kapható. Ebben a városban viszont a könyvesboltok nem rivalizálnak egymással, hanem „a vevőért mindent!” c. felkiáltással akár át is telefonálnak egymáshoz megérdeklődni, hogy ott kapható-e a keresett kiadvány. Szerencsére a mi Palkónk sikeresen teljesítette küldetését, így **négy órakor** a kórus teljes létszámban ott ült a helyén, amikor is egységesen **megszóltattak a Kár-**

pát-medence református templomainak harangjai, hirdetve az egységes Magyar Református Egyház létrejöttét. Rövid **beszéd**ek után, többek között **Koncsol Lászlótól**, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház tiszteletbeli főgondnokától, elkezdődött az **úrva-csorás istentisztelet**. Az istentiszteleten számos határon túli egyház püspöke vett részt, mint például **Szabó Sándor**, az Amerikai Magyar Református Egyháztól, **Csete Szemesi István**, a Szerbiai Református Keresztyén Egyháztól, **Zán Fábrián Sándor**, a Kárpátaljai Református Egyháztól vagy **Fazekas László** a Szlovákiai Református Keresztyén Egyháztól. Imádságot mondott **Dr. Bölcskei Gusztáv**, a Tiszántúli református Egyházkerület püspöke, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkészi elnöke, az istentisztelet énekeit pedig a gyülekezettel együtt a **Kárpát-medencei Egyesített Református Kórus** (KEREK) szolgáltatta. Vagyis mi :) Felemelő érzés volt, ahogy a több tízezer ember az úrvacsorához járult, nők és férfiak, idősök és fiatalok egyaránt. Az istentisztelet végül a **Himnusszal**, az **Ároni áldással**

A Nagytemplom, előttében a Kárpát-medence szimbolikus modellje

A Kárpát-medencei Egyesített Református Kórus. A színpadon Berkesi Sándor karnaggyal, a színpad előtt az alt- és a szoprán fele, középen a rézfúvósok

és az **Istené az áldás c. Bárdos Lajos** kórusművel fejeződött be. Mi, páran a kórusból, szeretnénk volna meghallgatni a **FIRESZ** (Fiatal Reformátusok Szövetsége, felvidéki ifjúsági szervezet, szerk. megj.) *Cantate Domino* kórusát, köztük Frenkyt, de mivel várnunk kellett a koncertre, sörrrel kengettük elfáradt és berekedt hangszálainkat. A várakozás ideje alatt gyönyörködtünk a *Kenderke* és a *Tánc-Lánc* Művészeti iskolák diákjai fellépésében, majd a *Debreceni Népi Együttesnek* köszönhetően rövid betekintést nyertünk a Kárpát-medencei néptáncok sokféleségébe. A nagytemplomi FIRESZ koncert után (nagyon szépen énekeltek), kicsit körülnéztünk az épületben. **A templom** 45 m hosszú, 16 m széles, háromhajós épület, központi elhelyezése és tekintélyes méretei folytán ma is uralja a városképet. A pillérekkel tagolt hófehér falak közül kitűnik a gazdagon aranyozott szószék, az oltár, valamint az ország második legnagyobb mechanikus orgonája. A Nagytemplom **minden korszakában nagy események színhelye volt**, itt ülésezett az 1567-es zsinat, itt ismertette Kossuth Lajos 1849-ben a magyar nemzet függetlenségi nyilatkozatát. Ennek emlékét őrzi

Kossuth széke, de e falak egy ökumenikus istentisztelet keretében **II. János Pál** pápát is fogadták.

Este a **Kántussal eltöltött közös vacsorán**, a *Flaska* étteremben kóstoltgattuk a finom magyar specialitásokat, mint pl. *Magyaros bablevest*, *Subás szeletet*, vagy ahogy a tehenész szokta kérni *Magyar-tarka pecsenyét fűszeres velővel*, azonkívül megtudtuk mit is jelent a *slambuc* valójában. Ez az alföldi pásztorétel több néven is ismert, hogy csupán pár példát említsek: *öhöm*, *tésztakása*, *öreglebbencs*, *betyáros*, *handabakaré*, stb. Kicsit bonyolult elkészíteni, de bárki, akinek bográcsa van, megfőzheti, a recept megtalálható az interneten. Amíg vártunk az ételre, felhívtuk az újdonsült anyukát, Majláth Denit, és énekekkel köszöntöttük őt és a kis Julesit. Vacsora után átadtuk a Tanár úrnak a Prágából hozott ajándékunkat (egy kis Becherovkával, Lázenské oplátky-val – tipikus cseh fürdővárosi ostya – és a kórusunk tavalyi fellépésének felvételével kedveskedtünk neki) megköszönve neki és a Kántusnak a szíves fogadtatást, vendéglátást, és a jó szervezést. Mi is kaptunk ajándékot, mégpedig DVD-ket kórusművekkel, többek között a Kántus fellépéseivel,

Berkesi Tanár úr Vajda János „Pater noster” c. kórusművének történetét meséli, melynek felvétele ott van az ajándékba kapott DVD-k egyikén.

„Hagyomány és hálaadás” c. könyvet, ezeken kívül pedig minden kórustag kapott egy „Húséged megáll-
jon!” kiskátét. Ebből egy darab, valamint a Csomasz Tóth könyv a prágai gyülekezetnek lett dedikálva, és az ő könyvtárát bővíti majd.

Másnap kora reggel, olyan 9 óra tájban találkoztunk a Kántussal. Épp aznap kapták meg az új próbatermüket a Kollégium épületében, és felavatni készültek azt egy kis ünnepség keretében. Miután mindenki megérkezett, elbúcsúztattuk a Kassára tartó autó utasait, név szerint Nellikét, Noémit, Béla bácsit és Palit. Mi, többiek pedig megegyeztünk a Tanár úrral, hogy 11 órakor újra találkozunk, és körbevezet bennünket a kollégium területén. Már előre örültünk az idegenvezetésnek. Majd elbúcsúztunk a Kántustól és ment mindenki, amerre láttott. Ki könyvesüzletbe tartott, ki antikvárium keresés közben várost nézett. Így jutottam el többek között a híres „**Csonka**” templomhoz, valamint a katolikus

valamint a **Csomasz Tóth Kálmán** válogatott írásait tartalmazó **Hagyomány és hálaadás** c. könyvet, ezeken kívül pedig minden kórustag kapott egy „**Húséged megáll-**

Szent Anna Székesegyházhoz. Bár Debrecen lakosai javarészt reformátusok, az 1715. évi országgyűlés feltételül szabta a városatyáknak, hogy kötelesek a római katolikus plébániának, a templomnak és a szerzeteseknek helyet biztosítani. A barokk stílusú templom végül 1746-ban lett felszentelve. A közel 45 m magas kéttornyú katedrális félköríves fülkéit szentek szobrai díszítik, többek között Szent Istváné, Szent Imréné, Szent Erzsébeté. A barokk szokásoktól eltérően ez a templom kevésbé díszes, de mindenképpen csodálatra méltó az impozáns neobarokk főoltár, valamint a gyönyörűen faragott szószék és orgona. A dómmal szemközti **Batthyány utca** nevezetes Debrecen lakosai számára. A 16. szám alatt lakó család adott otthont ugyanis *Petőfi Sándornak* és családjának 1848-ban, sőt itt született a költő fia, Zoltán is. A rövid utcán végigsétálva eljutottam a **Kossuth utcára**, a **Csokonai Színházhoz**. A pompás épület csupán 1864-től áll, addig Debrecen városának nem volt állandó színháza. Főhomlokzatán helyet kapott a város címere, a falülkében pedig *Petőfi, Kazinczy, Vörösmarty, Csokonai, Kölcsey* és *Kisfaludy* költők szobrait helyezték el. A színház melletti épületben pedig az *Ideiglenes Nemzeti Kormány* ülésezett 1944 - 45 között. Mivel közeledett a 11 óra, siettem megkeresni a Gambrinus-közi antikváriumot, ahol vettem pár könyvet, majd rohantam vissza a Kollégiumba. A Tanár úrra picit még várnunk kellett, nem volt olyan könnyű elszabadulnia az ünnepségről. Addig is hadd ejtsek pár szót erről a sokat emlegetett Kollégium-

ról. Itt most leírás következik, aki nem szereti, nyugodtan átugorhatja.

A „*magyar Genf*”-nek is mondott város szívében, egy *Kálvinról* elnevezett téren és *Bocskai fejedelem* emlékműve közelében emelkedik a **Debreceni Református Kollégium**. Főépülete finom arányú derűs homlokzatával az egyik legszebb korai klasszicista építmény Magyarországon. Ide helyezték el a kollégium leghíresebb diákjainak portréját, köztük található *Zwingli* és *Kálvin*, a két nagy hitújító domborműve is. *A hagyomány szerint már 1538 táján protestáns szellemű intézmény volt*, amely fokozatosan

emelkedett az „*ország iskolájának*” rangjára. Ezt a hivatását folyamatosan elláthatta, a történelmi Magyarország 40 megyéjéből érkezett ide deákság. A kollégium olyam szellemi centrumot hozott létre, ahol az ország legfényesebb elméi gyültek össze századokon át. Aki a 15 éves képzési rendet végigtanulta, egyházi vagy világi pályaválasztásától függetlenül azonos műveltséggel rendelkezett. A szabadshágharc bukása után az új osztrák tanügyi rendelet változtatta meg a protestáns iskolák rendjét és vezette be a 8 osztályos gimnáziumot.

–*folyt. köv.*–

MTK HÍREK

Kedden, **2009. május 19-**én a **Közép-európai missziós tanulmányok központja** soron következő **ülését** tartotta. Az alkalomra gyülekezetünk segédlelkésze is meghívást kapott.

A találkozás központi témája a **gazdasági krízis** volt **keresztyén szemmel**. Az első előadást a témában *Mgr. Filip Gärtner*, metodista lelkész, terapeuta, pénzügyi szakkonzultáns tartotta, aki arról beszélt, hogy a Biblia a pénzre neutrális módon tekint. Önmagában véve nem tartja bűnnek, ha valaki gazdag, sem pedig erénynek, ha valaki szegény. Meg kell találnunk az anyagiakhoz való helyes hozzáállási módot, és akkor könnyebb lesz beosztani a bevételeket is. Előadását egy nagyon tanulságos mondattal zárta: „*Nekem kell uralkodnom a pénzen, még mielőtt a pénz uralkodna*

rajtam.” Majd *Mgr. Karel Šimr*, a Csehtestvér egyház lelkészének, krízisspecialistájának előadása következett. Ő a görög κρῖσις szó különböző jelentéseire hívta fel a figyelmet. A κρῖσις ugyanis nemcsak ítéletet jelent, hanem *megkülönböztetést, értékelést, osztályozást* is, sőt a szó jelenti szintén a szegény, hátrányos helyzetben lévő ember törvényes jogához való hozzásegítést. Ebből kiindulva a krízisben az értékek átértékelése történik, ez pedig alkalom az értékek megváltoztatására, a **μετανοία**-ra, a megtérésre. Így tehát a krízis az Egyház számára missziós idő.

A Közép-európai missziós tanulmányok központja következő ülésére **2009. október 6-án** kerül majd sor, ahova gyülekezetünk képviselőjét is szeretettel elvárják. A találkozó témája valószínűleg „**A kisebbségek és helyzetük**” lesz.

–*bn*–

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól (a nyári időszakban) a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban. Istentisztelet alatti **gyermekmegőrzés/vasárnapi iskola** az 1. emeleti klubhelyiségben. A gyerekeket az istentiszteleti alkalom előtt egy nappal be kell jelenteni a 723/960913-as telefonszámon.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológia (Černá 9, Prága 1) kápolnájában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen. (*korus@refnet.cz*)

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

– Gyülekezetünk kórusának pár tagja a múlt hét végén „kottaválogató” délutánt rendezett, melynek során összeállították a következő év, – és reménység szerint ezzel együtt egy következő koncert – repertoárját.

– Felhívjuk minden kedves Olvasó figyelmét, hogy **a 2009-es évi Tahí Egyházzenei hétre június 13-ig lehet kedvezményesen bejelentkezni.** Jelentkezni és bővebb tájékoztatást kérni Bodnár Noémi segédlelkésznél lehet.

– A Kassai Magyar Református Gyülekezet mellett működő **FÉNYSUGÁR Polgári Társulás** 6-13 éves gyerekek részére **gyerek-tábort** szervez **2009. július 12 - 18.** között az Észak-Magyarországi **Telkibányán.**

Résztvételi díj: 75 EUR. **Jelentkezési határidő: június 25.** Jelentkezni lehet a 721/404 838-as (Csehországi érdeklődők) telefonszámon, vagy a következő e-mail címen: *fulope@fenysugar.sk*, *info@fenysugar.sk*. Egyéb információk: *www.fenysugar.sk*. Szeretettel várják mindazon gyerekeket, akik szívesen tanulnak játszva, közösségben, a Biblia mellett. A napi programokat sok egyéb foglalkozás is gazdagítja.

– **2009. július 21-25.** közt kerül megrendezésre a magyarországi Faddombon a **Csillagpont református ifjúsági találkozó**, melynek központi témája „**Honnan veszed a bátorságot?**” További információ a <http://csillag.reformatus.hu> oldalon.

WITZ

A vásáron megkérdezik egy tehén gazdájától:

– *Oszt mondja kend, jámbor ez a tehén?*

– *Hát ez a világ legjámborabb jószága. A múltkor is hatan próbáltuk visszatartani, de ez mégis bement a templomba.*

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felölés szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Hlavács Brocko Tünde, Simon Sz. Krisztina. Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz

Banki kapcsolat: 7190131205/4000, **Számlanév:** Dienes Kornélia (Mađ. ref. sbor)

IBAN CZ7040000000007190131205, BIC (=SWIFT) BAWACZPP